

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2017. évi március hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2016. november 9. napján kelt 15.B.6/2016/24. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott 2016. január 27. napjától volt őrizetben.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2016. november 9. napjától a mai napig 2017. március 1. napjáig, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

I n d o k o l á s

A Szombathelyi Törvényszék a 2016. szeptember 22. és a 2016. november 9. napján tartott tárgyalások alapján hozott 15.B.6/2016/24. számú ítéletével a 2016. január 13. napjától előzetes fogvatartásban lévő **vádlottat** bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulata). Ezért 3 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, illetve arról, hogy az elítélt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte egyidejűleg a bűnösnek kimondott vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére is.

A törvényszék ítélete ellen a vádlott és védője élt fellebbezéssel, elsősorban felmentés, másodsorban pedig a minősítés megváltoztatása esetén enyhítés érdekében.

A fellebbezés indokolása szerint az elsőfokú ítélet hibái két csoportra oszthatók. Az elsőfokú eljárásban kihallgatott tanúk tárgyalási vallomásának kizárása jogszabálysértő, ezért az indokolási kötelezettségét sem teljesítette a bíróság. Mindez mellett a bíróság tényből tényre is helytelen következtetést vont.

A sértett tanú az elsőfokú tárgyaláson visszaemlékezett a történetekre és vallomásában állította, hogy nem a vádlott lökte el. E vallomás figyelmen kívül hagyása az orvosszakértői vélemény alapján megalapozatlan.

A gépkocsiban ülő **N.A.** vallomásának kirekesztése is jogszabályellenes, mert ő látta, hogy a cselekmény helyszínén több ember lökdösődik.

Az elkövetés mechanizmusára **Sz.S.** tett vallomást, melynek figyelmen kívül hagyása szintén megalapozatlan és iratellenes.

A felsorolt hiányosságok a védelem álláspontja szerint teljesen félrevitték a mérlegelést, melynek felülvizsgálatát kérte a meghatalmazott védő a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat eredményeként **vádlott** felmentését indítványozta.

A védő másodlagos indítványa a bűncselekmény gondatlan elkövetésének megállapítására, ebből eredően pedig enyhébb büntetés kiszabására irányult, mert védence csak békítőleg lépett a lökdösődők közé, melynek során a sértettel együtt maga is elesett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.195/2016/5-I. számú indítványában a vádlott és védőjének fellebbezését megalapozatlannak tartva helybenhagyásra tett indítványt, mely indítványát a másodfokú nyilvános ülésen is fenntartott.

Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást teljes körűen végrehajtotta, a feltárt bizonyítékokat részletesen vizsgálva, azokat egyenként és egymással összevetve is értékelte. A bíróság a bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett, megállapítását pedig megfelelő jogszabályi hivatkozással is alátámasztotta, ekként a tényállás megalapozott és felülvizsgálatra alkalmas.

Kihangsúlyozta, hogy a vádlott és a nyomozati szakban tett vallomásaikhoz képest jelentősen megváltoztatott tartalmú tanúvallomások értékelése során helyesen járt el a bíróság, amikor a büntetőeljárás során mindvégig következetes és változatlan tartalommal vallomást tevő két szemtanú és két hallomás tanú vallomását fogadta el a tényállás alapjául, figyelemmel arra is, hogy e vallomások tartalmát a sérülés keletkezésének mechanizmusa és a sérülések helye és jellege vizsgálatáról készített, a tárgyaláson pedig kiegészített orvosszakértői vélemény kétségektől mentesen alátámasztott.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont a vádlott büntetőjogi felelősségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes. Rámutatott az ügyész arra is, hogy a vádlott elkövetői magatartása szándékos, az eredmény tekintetében azonban csak gondatlanság állapítható meg.

A büntetéskiszabás terén az ügyész az ítéletet inkább méltányosnak, mint eltúlzottnak nevezte, majd a súlyosító és enyhítő körülmények együttes értékelésével helybenhagyási indítványt tett.

Vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát és az utóbbi években látható büntetlenségét hangsúlyozva az ítélet enyhítését kérte a másodfokú bíróságtól.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezésre, a vádlotti indítványra, illetve a fellebbviteli főügyészség álláspontjára, valamint a nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a Be. 348. § (1) bekezdése alkalmazásával a Szombathelyi Törvényszék ítéletét, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülvizsgálta.

Ennek eredményeként a másodfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést, vagy megalapozatlansági okot nem észlelt, mely akadályát képezhette volna a felülbírálatnak.

A törvényszék a bizonyítást megfelelő körben, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezve, tartalmukat pedig megfelelően értékelve állapította meg.

A tényállás csekély mértékű hiányossága azonban az iratok tartalma alapján kiegészítésre szorul a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján. Az ítélet indoklásának második oldalán a tényállás hatodik bekezdéséhez a következő megállapítás tartozik: „Az elesés során a sértett koponyájának baloldalát olyan erejű ütdés érte, hogy annak következtében koponyaalapi törést szenvedett.”

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok feltárására és értékelésére vonatkozó eljárásjogi kötelezettségeit teljesítve kihallgatta **vádlottat**, **B.F.** sértettet, **Sz.Sz.**, **K.M.**, valamint **N.A.**, **Cs.Cs.**, **H.K.**, **Sz.J.**, majd pedig **Sz.S.** tanúkat. Meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt és ismertette a nyomozás során készült szakértői véleményeket és egyéb iratokat is.

A vádlott és a tanúk kihallgatása során az elsőfokú bíróság tisztázni igyekezett a nyomozati vallomások és a tárgyaláson tett vallomások közötti ellentmondásokat. A bizonyító eljárás teljes körű lefolytatása után a bíróság a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte, mely megfelelő alapot biztosított a mérlegelés teljesítéséhez. Ennek lényege az ellentmondások feloldására irányuló logikai következtetésekből nyilvánult meg.

A bizonyítékok vizsgálata három bizonyítéki körre mutat. E körbe tartoznak egyrészt a nyomozati szakban tett vallomások, másrészt az elsőfokú tárgyaláson tett vallomások, harmadrészt pedig az objektív szakértői vélemények és az egyéb ismertetett iratokból lesűrhető megállapítások.

Az eljárás nyomozati szakaszában a vádlott nem tett vallomást, a sértett súlyos sérülésére hivatkozva úgy nyilatkozott, hogy nem emlékszik semmire. **K.A.** tanú akkor ittasságával magyarázva emlékezethiányát, kijelentette, hogy M. nevű személyt nem is ismer. Ez utóbbi kijelentés kapcsán második kihallgatásakor már azt mondta, hogy valaki azt mesélte neki, hogy a sértettet a M. lökte fel.

Sz.S., az események elindítójaként kulcsszerepet játszó tanú nyomozati szakban is kétféle vallomást tett. Első alkalommal még azt mondta a feléje induló sértett ellökéséről, hogy vagy **vádlott**, vagy **K.A.** lökte el. Néhány hónappal később már úgy nyilatkozott, hogy nem látta **B.F.** ellökését, de még csak lökdösődést sem.

Az eljárás nyomozati szakaszában a személyét érintő vita során az eseményeket közvetlen közlől figyelő és alkoholt sem fogyasztó **Sz.Sz.**, továbbá a társaságában tartózkodó **K.M.** tanúvallomása egyértelműen **vádlottat** nevezte meg, mint aki a sértettet ellökte.

Az ún. hallomás tanúk pedig szintén arról számoltak be, hogy **vádlott** volt a sértett sérülésének előidézője. **Sz.J.** ezt az információt közvetlenül az eset után **Sz.S.**-től hallotta, **H.K.** pedig **N.A.**-tól.

A tárgyaláson a felsorolt tanúk közül a nyomozati szakban tett vallomásukhoz képest **B.F.** sértett, **Sz.S.** és **K.A.** tanú is azt állította, hogy emlékezetük visszatért. Az esemény után több mint három évvel korábbi vallomásaikat megváltoztatva **vádlott** vétlenségét igazoló vallomást tettek.

Szerintük a vádlott csak békítőleg lépett az egymással vitázó **Sz.S.** és **B.F.** közé, akit **Sz.S.** meglökött. Ennek következtében történt a vádlott és a sértett együttes elesése.

Velük szemben az események két közvetlen szemlélője, **Sz.Sz.** és **K.M.**, valamint a két hallomás tanú részben közvetlenül emlékezve, részben pedig fenntartva nyomozati szakban tett vallomásaikat

minden változtatás nélkül, nyilatkoztak úgy, hogy **vádlt** mellkasra irányzott lökésének következtében esett el és sérült meg **B.F.**

Az ellentmondó vallomások részletes vizsgálata során az elsőfokú bíróság az állandóan követett ítélkezési gyakorlat és a logika szabályainak megtartásával, mérlegelés útján állapította meg a tényállást. Reális és a bizonyítékok szabad mérlegelése körében kifogástalan az az értékelés, amely az eset után több mint három évvel a megváltoztatott és a történetekre ekkor már pontosan rávilágító vallomásokat, a korábban több hónap különbséggel kétszer is az ittasságra hivatkozó emlékezet hiányos vallomásokkal összevetve nem fogadta el. Ez vonatkozik **K.A.** és **Sz.S.** vallomására, de a súlyos koponyatörés miatt nem emlékező **B.F.** sértett tárgyaláson kinyilvánított visszaemlékezésére is.

K.A. vallomása megváltoztatását megindokolni nem tudta. Az események napján tett emlékezhianyáról azt mondta, hogy erősen ittas volt, közel négy hónappal később pedig, amikor nem volt ittas, úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, miért az került a jegyzőkönyvbe, ami le van írva, valószínűleg nagyon össze volt zavarodva.

Sz.S. vallomása megváltoztatására szintén nem szolgált elfogadható magyarázattal, mint ahogy arra sem, hogy az eset hajnalán, amikor felkereste **Sz.J.-t**, miért mondta azt neki, hogy **B.F.-et vádlt** lökte el.

Korábbi vallomásában lökdösődést még csak nem is látó tanú a tárgyaláson már azt nyilatkozta, hogy mégis volt lökdösődés, sőt ő maga volt az, aki lökdösődött. Ezzel párhuzamosan a feléje tartó sértett ellökését sem távolabbról látta, hanem a vita során vele szemben álló **B.F.** és ő közé állt be a vádlt, békítő szándékkal. Ez volt az a pillanat, amikor meglökte **vádlt**ot, aki nekiesve a sértettnek együtt földre került vele. A tanú vallomásának e részletében **Sz.S.** egyébként még annak a **N.F.-nek** a meglökését is felhozta, aki a távolabb megállt gépkocsiból ki sem szállt.

N.F. tanú egyébként a védői állásponttal ellentétben az eljárás egyik szakaszában sem látta **B.F.** ellökését. Nevezett a gépkocsi tükrében csak lökdösődést látott, de ennek során elesést nem érzékelt.

A vallomások mindenre kiterjedő értékelése során nem volt figyelmen kívül hagyható az a nyilatkozat sem **Cs.Cs.** részéről, hogy neki **Sz.S.** egy későbbi időpontban azt mondta, hogy el fogja vinni a balhét a barátja helyett.

Az elsőfokú bíróság mérlegelését azonban a következetes és a következtelen tanúvallomások együttes értékelése mellett a sérülés mechanizmusára, ezzel párhuzamosan pedig a sérülés helyére és jellegére levont orvosszakértői megállapítás is igazolta.

A sértett meglökése ugyanis nem történhetett úgy, ahogy arra a tárgyaláson maga **B.F.**, illetve **K.A.** és **Sz.S.** tanú visszaemlékezett.

A békítőleg **Sz.S.** és **B.F.** közé lépő **vádlt** meglökése, illetve a sértettel együtt történt elesése során pedig a sértett fejének nem azon része sérült volna meg, amely megsérült, illetve az ütdés nem olyan erővel következett volna be, mint amit a sérülések (koponyaalapi törés) igazolnak.

A védelem az elsőfokú bíróság mérlegelését a bizonyítékok újraértékelésével támadta, erre azonban a másodfokú felülbírálat során törvényes lehetőség nincs.

A bizonyítékok fentiek szerinti mérlegelése tehát teljes körű, megfelelő mélységű és mindenben helytálló. Erre figyelemmel téves az a védői álláspont is, amely az indokolási kötelezettség teljesítésének elmaradását kifogásolta.

A törvényszék helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény jogi minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság megállapítását és a fellebbviteli főügyészség álláspontját osztva **vádlott** koponyatöréshez vezető lökő mozdulatát szándékos elkövetésnek értékeli. A magatartás eredményeként kialakult életveszélyt okozó sérülés tekintetében azonban a vádlottat gondatlanság terheli, így a Btk. 9. §-a szerint a súlyosabb jogkövetkezmények alkalmazásának helye volt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a súlyosító és enyhítő körülmények összevetésével inkább méltányos, mint eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki, a büntetési tétel alsó határát meghaladó, de a középmértéket el nem érő mértékben.

Erre figyelemmel az enyhítésre irányuló fellebbezés sem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság törvényi kötelezettségeinek eleget téve rendelkezett a végrehajtás börtön fokozatának meghatározására és a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges időpontjára.

Törvényes a közügyek gyakorlásától történt eltiltás alkalmazása és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés is.

A másodfokú bíróság egyetért a bizonyítás kiegészítésére vonatkozó védelmi indítvány elutasításával, mert ez a fenti módon teljesített mérlegelés mellett relevanciával nem bírt és csak az eljárás elhúzódását eredményezte volna.

Ki kell azonban javítani az elsőfokú ítélet rendelkező részében az őrizet kezdő időpontjára vonatkozó kifejezést. **Vádlott** őrizete ugyanis helyesen 2016. január 27. napjától kezdődött.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetésének napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Győr, 2017. március 1.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Habony János sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
a tanács tagja, bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla fenti végzése és azzal a Szombathelyi Törvényszék 2016. november 9. napján kelt 15.B.6/2016/24. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. március 1.

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: